

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiae Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

Meditationem varietas, & efficacia, & de sex gradibus earundem. Cap. XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

diuina: & omnia, quæ in mortali natura gessit, & passus est: considerando ex his immensam charitatem, bonitatem, ac clementiam, & ex hoc concipiet veram perfectamque confidentiam ad Deum. Deinde excitabit seipsum ad faciendam vindictam coram Deo de peccatis proprijs in perfecta contritione, & odio peccatorum, in vera confessione, & poenitentia: excitabit etiam seipsum ad abstrahendum se ab omnibus peccatis, & creaturis, conuertendumque se ad omnes virtutes, & ad totaliter se offerendum diuino beneplacito, cum effluxu quodam amoroso, & gratiarum actione ad Deum. Et hoc modo spiritualiter regenerabitur in nouum quandam statum gratiæ, Deoque vnietur in vinculo amoris: & ex hoc proprie conseruetur ad veram spem, & confidentiam ad Deum. Nam solus amor Dei perducit hominem ad veram spem, & confidentiam diuine misericordiæ, bonitatis, largitatis, & familiaris amicitia, ad quam nulla virtus seu virtuosum opus misericordiæ, vel poenitentia, quantumcumque magni, sed neque passio quantumlibet grauis, perfecta, & veraciter hominem perducere potest. O sancta spes, & beata confidentia, dummodo non prouocet hominem ad ignauiam, & acediam, sed ad gratitudinem, ad amorem, ad studiositatem omnium virtutum, ad asperitatem poenitentia, & voluntariam suijpsius mortificationem.

Amor Dei.

Confidentia.

Meditationum varietas, & efficacia, & de sex gradibus earumdem. Cap. XL.

Consequenter, ad discernendum inter exercitia actiuæ vitæ est sciendum, quod meditationes exercitiorum duos fines habet, timorem videlicet, & amorem: siue timorem seruilem, metuentem poenam purgatorij, aut inferni, atque vindictam: & timorem filialem, qui formidat Deum offendere, aut ingratus esse. Meditationes ergo, quanto seruili timori magis approximant, tanto minoris sunt meriti: & quanto filiali timori seu amori propinquiores extiterint, tanto Deo acceptiores sunt, & meriti maioris, purificantque animam per amplius à peccatis, & ad proficientem vitam magis adiuuant. Ideoque meditationes illæ minores reputantur in merito, quæ timorem solum incutiunt, ut sunt meditationes de morte, iudicio, purgatorio, inferno, & huiusmodi. Sunt tamen nobis necessariae pro excitamento feruoris contra vitia. Ideo sanctis olim eremitis solebant esse valde familiares. Post hæc sunt meditationes de vita æterna, quia meditationes æternæ vitæ in homine incipiente plus querunt suijpsius commodum, & utilitatem quam

quàm diuinum honorem, ac beneplacitum. Exercitium verò æternæ vitæ in homine proficiente, & perfecto, multo nobilius est, & vtilius in gratia, & meritis. Supra has sunt meditationes de contritione, & penititudine peccatorum, de pudore coram Deo, de auersione à peccatis, & à mundo, quæ proueniunt ex præteritorum peccatorum recordatione cum amaritudine cordis, quemadmodum rex Ezechias dicebat:

Isaia 38.

Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine animæ meæ. In hac autè contritione, & amaritudine plus homo ponderare debet peccatorum deformitatem, indignationem Dei, amissionem gratiæ, & gloriæ, quàm dispendium proprium, confusionem, periculum, amissionem temporalium, & similia. Ultra has in quarto gradu meditationum sunt exercitia passionis Dominicæ ad habendum compassionem. Bernardus namque in Sermone feriæ quartæ post Palmarum, ponit tres gradus exercitandi se circa passionem Domini, quos appellat opus, modum, & causam. Primus gradus est, vt recogitemus opus passionis, ad habendam compassionem, vt participes efficiamur passionis eius, & gloriæ: & istud spectat ad homines actiuos, & incipientes. Secundus gradus est, recogitare passionis suæ modum, videlicet qua humilitate ab yssali, patientia, mansuetudine, & desiderio passus sit, ita quòd in eius passione inuenire poterimus perfectionem omnium virtutum, quas ad imitandum in ipsa considerare debemus, & istud respicit proficientes. Et iste est quintus gradus meditationum, exercitare scilicet virtutes ad assumendum ipsas, & imitandum. Tertius gradus est, recogitare causam, propter quam Christus passus est, hoc est, immensam charitatem, quam in hoc nobis voluit demonstrare: & hanc meditari debemus, vt vice versa eius amore vehemèter inflammemur, quod propriè pertinet ad perfectos. Attamen hunc amorem in omnibus exercitationum gradibus exercitari oportet, si in bona vita quis proficere voluerit. Iste autem gradus in passione Domini se exercitandi, inclusus est in sexto, & supremo meditationum gradu, qui est, meditando seipsum in Dei amore exercere, quamuis sint adhuc alia sublimiora exercitia nudi amoris, vti postea audiemus.

Spiritualium exercitiorum practica, quibus proficiendum.

Cap. XVII.

Prosequendo igitur materiam nostram, postquam se quis exercitauit tribus mensibus, aut sex, aut anno vno, donec in se sentiat deside-